



HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Column Jan van Ginkel

Kermende bermen

Ter ere van mijn 40^e jaardag (ja, erg lang gelden) gaf ik een feestje voor de burens. In de persoon van Lammert uut Orvelt zei één van hen in zijn speech dat de buurt had overwogen mij een geit te geven. Dan kon die ons erf en aangrenzende berm mooi kort houden. Toen ter tijd was onze keuze om gras en andere planten uit te laten groeien geen kwestie van luiheid, maar een bewuste keuze. En nog steeds houden wij rekening met wilde planten en dieren op het erf en in de belendende bermen.

Stel dat wij erf en berm eerst en vooral 'netjes' willen houden. Dat wij van de berm aan één of beide zijden van de weg ook gazon zouden maken, dat wij rond bomen de opslag zouden vergiftigen, af en toe een handje kunstmest zouden strooien, lagere delen van de berm ophogen enz.

De voordelen van die netheid zijn groot: zwerfafval valt gelijk op, in de presentjes van de hier uitgelaten honden trap je niet en je kunt er je auto parkeren.

Misschien werkt het zo dat, omdat het zo netjes is, de vandalen en hondenbaasjes de rotzooi even verderop achterlaten, waar het toch al een 'troep' is. Die vlieger gaat bij ons gelukkig niet op.

En speelt het argument verkeersveiligheid een rol? Dan zou het voor ons huis dus vaak (bijna) fout moeten gaan. Ook dat is -ondanks de onoverzichtelijke bocht en de brug- niet zo. Al wordt er wat mij betreft veel te hard gereden.

Helaas maakt het waterschap er ook bij ons een zootje van door alles te laten liggen wat er wordt gemaaid en uit de sloten gehaald. Dat werkt de komst van echte ruigte in de vorm van distels, zuring en brandnetels in de hand. Dat doen ook de hoopjes rottend gras die je vaak aantreft aan het einde van die keurig gemaaide stroken. Net als het snoei- en maaiafval, dat wordt gedumpt in bermen of singels. Ik vind een dergelijke "vuilstort" des te verbazingwekkender daar we in deze streken over het algemeen beschikken over ruime erven. Met genoeg ruimte voor een takkenbult of composthoop als de groene container de opbrengsten van onze netheid niet kan verwerken.

Soms lijkt het alsof wij met volstrekt persoonlijke willekeur kunnen omgaan met de bermen. Maar die behoren tot het openbaar groen, waarvan de gemeente en dus niemand in het bijzonder, eigenaar is. Over persoonlijke smaak en voorkeur valt niet te twisten. Als het over bermen en bermonderhoud gaat, hebben wij het over gemeenschappelijk belang. Daarvan is het beheer in handen van de overheid en is het aan ons om die overheid op eventueel wanbeheer aan te spreken. Het recht (in dit geval onderhoud) in eigen hand nemen is hierbij niet gepast, maar het gebeurt volop. Fiets maar eens door het dorp en langs het Oranjekanaal.



HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Terug naar de vraag: Stel dat wij de berm (en ons erf) ook 'netjes' willen houden, met de steeds machtiger wordende gazonmaaier of desnoods met een geit. Wat is daarop tegen? Welnu, wij zouden Rode klaver, Rolklaver, Kleine klaver, Smalle weegbree, Vogelwikke, Ereprijs en vele andere bescheiden maar fraai bloeiende planten missen. Ook interessante en zeldzamer geworden paddenstoelen als Eekhoorntjesbrood, Boschchampignon, Cantharel en Grove russula poetsen dan de plaat. Dan zouden in 'onze' bermen bijen, meikevers, vlinders, muizen, egels enzovoorts geen voedsel en schuilplaats meer vinden. En dat vind ik jammer. Want helaas is het zo dat in een intensief agrarisch gebied als het onze de natuur het moet hebben van bermen, houtsingels en andere voor de mens oninteressante postzegeltjes. Helaas zijn die ook op menige plek goed voor landbouwplastic, overgebleven hooibalen en storrollen, bieten en loof dat niet meer van pas komt enz. Terwijl de bermen met hetzelfde gemak aantrekkelijk kunnen zijn voor wilde planten, dieren en recreanten.

Maar ja, daar moet je van houden.



Berm met Rode klaver en Rolklaver